नीलीराग ए॰ ''नचारियोमते यद्यापैति प्रेम मनोगतम्। तद्यीकीरागमाख्यान्ति यथा श्रीरामधीतयोः" सा॰द॰ उक्ते १पेमभेदे। घोऽख्यान्ति खन् । १पूर्वेक्षप्रेमयुक्ती पंधि शतयाविधव्हियां क्ली क्षेत्रच॰। नील्यारान इत । शनीजनचे यद्ध्य॰। खार्थे का नीविकाऽस्यतं नेत-रोगभेदे च "नीविकाकास्यसंजितः" सुन्ततः।

नीलीरोग प्र• चित्रीमभेदे 'ऐस्ये हन्यादास्य निम्नान्य-काचान् नीचोरोग तैमिरं चाक्कनेन" सुद्धाः।

नीलीव्रचाकृति प्र• भीबोद्यस्थाकृतिरियाकृतिरस्थ । धर-

प्रक्ती यव्दार्थिक । लीखीरपाल न कर्म। नी बन वें चत्रवे 'विश्ववित्री बीत्यवत्र-चंपूराः माध- "नी बोत्पनं विश्वती" ताराध्यानस् । इद् शञ्चनादिगणे सुन्तते पठित्वा तहु च कत्ती यदा अबझ-नरसाञ्चननागपुर्व्याप्रयञ्जनीचोत्सलनस्यन्तिनतेयराचि अमृकञ्चित । खञ्जनार्द्धिमेचा छोष रक्तवितनिवर्षणः"। नीलोत्यलादाधत नः पन्नवाबिदत्तोत्ते एतभेदे 'नीनो-लको गीरमध्य वर्णे हाचा विदारी कुगपस्थ से: । साम्जी-वनीयेच छतं विषक् यतावरीकारबदुग्वस्थिम् । त-क्दर्भरापादवृतं पणकात् अक्तरदे बावतरलाधिते। चीचे बड़े रेतिस चंत्रन हं इन्हें च रक्त सभने च सुधने" नीलीत्यलिन इ॰ नीबोलवं धार्ख स्वन बहुणी बाइनदा दिन । मञ्ज्ञचां वे चित्रां यभेदे लिका । चि सेदि । नीवर इ॰ नी-धर्थ निश श्परिवालि श्वियात्रके इनामा लीवाका पुर नियतं वाकी वचनं मि-वच-चक दीवः। श्यकाषित्रेतोधीलाखा शंत्रयोगकारके समरः । निष्टशी ब्रुव्ययी । श्वचननिहस्ती ख्वा ।

नीति(ती) की निष्ययंति निवीयते वा नि+क्ये-इन् यलोप दोधी छित्र वा कीए। श्विकां मूलधने श्व्यीकटीवस्य-वन्ये कमरः नीविं प्रति प्रक्षिक्तं च करे प्रियेख 'धा॰द॰ 'नीवीरितिकस्य वितेतरस्य' कुमा॰ ''खाबोच्य प्रिय-तममंश्रुके विनीवी'' माचः "निवीप्रविद्यं सनकरः" मा० क्ती॰ २८ ख॰। श्वक्तकाने ''खाविक्क पूर्ववन्नी दिं वित्रस्य नवीव इत्यादि" कात्या॰ ८६ १५ ८राक्षप्रताः देवेन्सके सुमृतिः तत्र मूलधने ''निकाटक्षमिवास्यप्रविद्याः नीविं वारमहतीमादाय गिरमाम्'' द्यकाः।

नीव्र न॰ नीध्रयन्तार्थं पटने सनरे पाठान्तरम्। नीव्रत् इंस्ती नियनं वर्त्ततेऽत्र नि+नत-साधारे किए दीर्घः। देथे जनपदे समरः "गनिकमीकितनैकनीहता" नैध॰।

नीशार ए॰ नितरां शीर्थिते जिमः निजायतानेन वा नि+
श्-करणे आधारे वा घळ दीर्घः । जिमानिजनियारणे
श्वावरणे स्कार्यक्षये च (कानात्) कमरः ।

नीष्टार प्रश्तिस्वते नि+कृ-नर्भाष चल टीर्घः । चनीभूतें श्रिमिरे श्रिमे च चमरः "नीष्टारज्ञानमिताः प्रनद्-स्रवान्द्राः" भावः द०र०टीको स्त्रोविंमितरम्बाळके श्रिमे ।

मु ख्रस्य सुद्दित गीति वा सुद्द-सु-वा मितः हु । श्रीवस्त्ये श्यस्त्रवे श्यतीते अवके एकेती क्षितवे श्यवपाने द्यादेवे श्यस्ताये च निद्दि 'श्यास्ति सु गमितं सु वधू-नाम्' पातः ख्रयसामीत्येचाद्योतकः । कचित् श्रयवा-लक्कारद्योतकथा [स्वयोपदेशसात् न ख्रास्त । सुद्धित ।

मुख बचे त॰ ता॰ पर॰ वव॰ पेट्। तुडति चतुक्ति । तुनी ज् नुति की तु-क्तिन्। !खने श्रवामे च।

मुस्त(स) ति॰ सुद्र-क्षः। १मेरिते श्रामि च व्यवरः "बद्द्वा स्वत्वस्त तमः" माधः। यचे क्षतस्य नः पूर्वद्द मः। "न नोयन्चोनुदोनोनामा नानानना नत्। सुदोऽनुदोनद्वीनद्वनेनानास्त स्वाऽनुदोनद्वनेनद्वनेनानेनानुद्वनुद्वनुत्" विदाः।

स्वाहत्वान त्व नानान निवंदात्व (करा० ।

मूत्र मि॰ नवएव "नवस अप्तनप्वार्य पा॰ सार्य तनध्

नूरादेश्य । नवीने प्रमरः "नृतनवस्वर्य पा॰ सार्य तनध्

"प्रवस्थित पूर्वपार्यवम् क्रबमस्य तन्तने वरस्य रहः ।

मूल मि॰ नव एय नव नृतनवत् अप् नृरादेश्य । स्वीने

प्रवरः "नूआ इन्द्र । ते रचन्यां वती भूमः" क्र॰ ८२१/७

मूह १० सदिन पाप क प्रवी॰ दीनः । स्वस्थावारे अस्पराप्रवर्षे क्रमरः ।

मूनम् बच्च स्पन-दि। श्विबर्वे श्विबते श्लरणे